

Sygn. akt II Ca 386/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) Spółce jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O.

o zobowiązanie do dokonania czynności

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 29 stycznia 2015 roku, sygn. akt I C 600/13

oddala apelację i zasądza od pozwanego (...) Spółki jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O. na rzecz powoda K. J. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 386/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa K. J. przeciwko (...) spółce jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O. o zobowiązanie do dokonania czynności:

1) nakazał pozwanemu (...) spółce jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O.

a. wymianę 2 sztuk drzwi balkonowych dwuskrzydłowych usytuowanych na parterze elewacji zachodniej oraz 1 sztuki drzwi balkonowych dwuskrzydłowych usytuowanych na poddaszu elewacji północnej w budynku mieszkalnym położonym w miejscowości M. przy ul. (...) na nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów numerami działek (...) na drzwi balkonowe dwuskrzydłowe wolne od wad w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku;

b. naprawienie wad montażu 2 sztuk drzwi jednoskrzydłowych balkonowych usytuowanych na poddaszu elewacji zachodniej w budynku mieszkalnym położonym w miejscowości M. przy ul. (...) na nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...) w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku ewentualnie

zasądził od pozwanego (...) spółki jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O. na rzecz powoda K. J. kwotę 4.500,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia uchybienia terminowi wykonania czynności wymienionych w punkcie a/ i b/ wyroku;

2) zasądził od pozwanego (...) spółki jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O. na rzecz powoda K. J. kwotę 1824,11 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) nakazał pobrać od pozwanego (...) spółki jawnej - R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Opocznie kwotę 600,00 złotych tytułem części zaliczki na koszt opinii biegłego wypłaconej tymczasowo ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Opocznie.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

W dniu 13 lipca 2009 roku K. J. zawarł z (...) Spółką Jawna R. P. (1) i R. P. (2), w ramach prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej, umowę sprzedaży okien (...) oraz ich montażu w budynku mieszkalnym położonym w M. przy ul. (...).

K. J. w dacie zawierania umowy udzielono w (...) spółce jawnej R. P. (1) i R. P. (2) informacji, że okres gwarancji wynosi 5 lat i do ewentualnej reklamacji wystarczy sama faktura.

W grudniu 2009 roku, przed (...) K. J. zauważył, że okna są nieszczelne, po ich bokach były dziury, podwiewał wiatr. W połowie stycznia następnego roku zgłosił on reklamację w Spółce (...) na piśmie, którą złożył w jednym egzemplarzu. Przyjechał ze Spółki (...) pracownik, który stwierdził, że okna są źle zamontowane oraz umówił się, że wady zostaną usunięte latem, po to, żeby zimą nie wyrwać okien. Spółka (...) nie usunęła wad, do listopada 2010 roku K. J. przebywał w Afganistanie i po powrocie ponownie zgłosił się do Spółki (...) z reklamacją, na którą otrzymał odpowiedź w styczniu 2011 roku. Z tą odpowiedzią K. J. nie zgodził się, jeździł do Spółki (...) i składał reklamacje co 2-3 miesiące.

Montaż wadliwych drzwi balkonowych został stwierdzony w pomieszczeniach budynku mieszkalnego na nieruchomości oznaczonej numerem działek (...) w M. przy ul. (...): na parterze budynku w salonie (drzwi dwuskrzydłowe nr 1 i nr 2); na poddaszu budynku w sypialni (drzwi jednoskrzydłowe (...) i drzwi dwuskrzydłowe (...)) oraz w sypialni (drzwi jednoskrzydłowe (...)).

Wadliwe drzwi balkonowe powoda znajdują się na parterze i poddaszu budynku mieszkalnego na elewacji zachodniej i północnej, tj. na elewacjach narażonych na szczególne wpływy atmosferyczne (opady i wiatr).

Jakość wykonanych przez pozwaną prac będących przedmiotem umowy.

Zakres rzeczowy prac za wykonane usługi przez pozwaną został wymieniony w dz. lii pkt 2 i 3 opinii. We wszystkich zakwestionowanych przez powoda drzwiach balkonowych, oznaczonych (...) występują wady, niedoróbki i odstępstwa od obowiązujących przepisów technicznych - warunków technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz uzyskanych przez pozwaną 4 aprobat technicznych z terminem ważności w okresie sprzedaży i montażu wyrobów budowlanych - załącznik nr 4, nr 5 i nr 6 opinii.

(...) (...) są dokumentem stwierdzającym przydatność okien i drzwi balkonowych z kształtowników z nieplastifikowanego (...) do stosowania w budownictwie w zakresie wynikającym z postanowień(...)

Zgodnie z art. 4, art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92/2004, poz. 881 z późn. zm.) wyroby, których dotyczy uzyskana przez pozwaną Aprobata Techniczna, mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane przy wykonywaniu robót budowlanych w zakresie odpowiadającym

ich właściwościom użytkowym i przeznaczeniu, jeżeli producent dokonał oceny zgodności, wydał krajową deklarację zgodności z uzyskaną (...) (...) i oznakował wyroby znakiem budowlanym, zgodnie z obowiązującymi przepisami (...).

Uzyskana Aprobata Techniczna nie zwalnia producenta okien i drzwi balkonowych od odpowiedzialności za prawidłową jakość wyrobów objętych

Aprobata, a wykonawców robót budowlanych od odpowiedzialności za prawidłową jakość ich wbudowania.

W treści wydawanych prospektów i ogłoszeń oraz innych dokumentów związanych z wprowadzaniem do obrotu i stosowania w budownictwie okien i drzwi balkonowych należy zamieszczać informacje o udzielonej tym wyrobom (...).

Wbudowywanie okien i drzwi balkonowych powinno być wykonywane zgodnie z instrukcją producenta, która powinna być dołączana do każdej partii wyrobów przekazywanych odbiorcy.

W przedmiotowej sprawie brak jest wyżej wymienionych wymaganych dokumentów.

Wady i niedoróbki dotyczą zwłaszcza:

Drzwi balkonowe dwuskrzydłowe, ozn. Nr I, osadzone w otworze drzwiowym o wymiarach: szerokość 175,5 cm i wysokości 230 cm, wykonane z kształtowników z nieplastifikowanego (...) i kolorze drewna dębu, posiadają nieszczelności skrzydeł, zwłaszcza w części środkowej (brak docisku skrzydeł i okucia zamocowania skrzydeł) i dolnej przy tarasie (brak docisku i nieprawidłowa uszczelka), skrzydła są nierówne - odległość pomiędzy skrzydłami w części górnej wynosi od 4 mm do 5 mm, w części dolnej przy podłodze - 11 mm, świadczy to o braku kąta 90 stopni i nie zachowaniu jednakowych odległości przekątnych, są to wady fabryczne. Drzwi zakwalifikowano do wymiany.

Drzwi balkonowe dwuskrzydłowe ozn. nr 2, zamontowane w ościeżach o wymiarach: szerokość 175,5 cm i wysokość 230 cm, wykonane z kształtowników z nieplastifikowanego (...) o kolorze drewna dębu, posiadają nieszczelności skrzydeł, zwłaszcza w części środkowej (brak docisku skrzydeł i okucia zamocowania skrzydeł) i dolnej przy tarasie (brak docisku i nieprawidłowa uszczelka), skrzydła są nierówne - odległość pomiędzy skrzydłami w części górnej wynosi od 4 mm, w części środkowej 7 mm, w części dolnej przy podłodze - 10 mm, świadczy to o braku kąta 90 stopni i nie zachowaniu jednakowych odległości przekątnych, brak pionowości skrzydeł, są to wady fabryczne. Drzwi zakwalifikowano do wymiany.

Drzwi balkonowe dwuskrzydłowe ozn. nr 5, wbudowane w otwór drzwiowy o wymiarach: szerokość 177 cm i wysokość 228 cm, wykonane z kształtowników z nieplastifikowanego (...) w kolorze drewna dębu, posiadają nieszczelności skrzydeł, zwłaszcza w części środkowej (brak docisku skrzydeł i okucia zamocowania skrzydeł), skrzydła są nierówne - odległość pomiędzy skrzydłami w części górnej wynosi od 4 mm do 5 mm, w części dolnej przy podłodze - 7 mm, świadczy to o braku kąta 90 stopni i nie zachowaniu jednakowych odległości przekątnych, powód zamocował dodatkowe uszczelki, które nie zlikwidowały nieszczelności pomiędzy skrzydłami a ościeżnicą, wymienione wady są to wady fabryczne. Drzwi zakwalifikowano do wymiany.

Drzwi jednoskrzydłowe ozn. nr 3 zamocowane z oknem w otworze o wymiarach: szerokość 85,5 cm i wysokość 231,5 cm, posiadają nieszczelności skrzydła (nieprawidłowo przymocowane ościeżnice, zwłaszcza w części środkowej (brak docisku skrzydła i brak zamocowania okucia pośrodku skrzydła, uszczelka nie likwiduje powstałej szczeliny), są to wady montażu. Drzwi zakwalifikowano do naprawy.

Drzwi jednoskrzydłowe ozn. nr 4 zamocowane z oknem w otworze o wymiarach: szerokość 87 cm i wysokość 234 cm, posiadają nieszczelności skrzydła (nieprawidłowo przymocowane ościeżnice, zwłaszcza w części środkowej (brak docisku skrzydła i okucia zamocowania pośrodku skrzydła, uszczelka nie likwiduje powstałej szczeliny), są to wady montażu. Drzwi zakwalifikowano do naprawy.

Omówienie jakości wykonania prac będących przedmiotem umowy przedstawia dokumentacja fotograficzna (zdjęcia od nr 1 do 70).

Stwierdzone w budynku mieszkalnym powoda nedoróbki w wykonanym zakresie robót wykończeniowych nie można jednoznacznie zaliczyć do wad trwałych (są to wady istotne usuwalne), ponieważ każda z nich da się w całości usunąć (likwidacja części niewłaściwie wykonanych robót np. wymiana wadliwie wykonanych 3 drzwi balkonowych dwuskrzydłowych i naprawa 2 drzwi balkonowych jednoskrzydłowych).

Podstawową przyczyną powstania stwierdzonych wad i nedoróbek było niezachowanie przez pozwaną stosownych norm jakościowych realizowanego zakresu robót i popełnieniem szeregu błędów przy technologii ich wykonania.

Wysokość ewentualnych szkód poniesionych przez powoda w następstwie nienależytego wykonania umowy i ewentualnych uzasadnionych kosztów naprawy obejmujących zakup materiałów i robociznę to kwota 6031,08 zł.

Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie strony łączyła umowa sprzedaży i montażu okien z dnia 13.07.2009 roku w budynku usytuowanym w M. przy ul. (...), do której mają zastosowanie obowiązujące wówczas przepisy ustawy z dnia 27.07.2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002 nr 141 poz. 1176 z późniejszymi zmianami) tzw. (...) stosownie do art. 51 ustawy z dnia 30.05.2014 roku o prawach konsumenta.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego - opinii biegłego z zakresu budownictwa lądowego, która jest obszerna i zupełna i która nie została zakwestionowana przez strony, a w ocenie Sądu miarodajna, wynikają wady drzwi okiennych balkonowych, ich przyczyny oraz wartość szkody.

Podkreślenia wymaga, że oprócz części pisemnej opinii zawiera ona bogatą dokumentację fotograficzną.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda dotyczące dat i sposobu składania reklamacji dotyczących zakupionych u pozwanego drzwi balkonowych okiennych, bo znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadka A. J. i podzielił argumentację zawartą w uzasadnieniu pozwu dotyczącą przerwy biegu przedawnienia.

Stosownie do art. 4 ust. 1 USK sprzedawca odpowiada wobec kupującego jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową, za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową uważa się także nieprawidłowość w jego zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność (art. 6 USK).

Jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową (art. 8 ust. 1 USK).

Ponadto naprawienie szkody znajduje podstawę w przepisach o niewykonaniu zobowiązań - art. 471 k.c., z którego treści wynika, że dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania zobowiązania.

Analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że łącząca strony umowa na zakup i montaż drzwi balkonowych została wykonana nienależycie, wbudowana stolarka okienna zawiera wady fabryczne i nedoróbki, szczegółowo opisane i uzasadnione w opinii biegłego, pozwany nie zachował szczególnej staranności przy wykonywaniu zobowiązania - robót wykończeniowych stolarki drzwiowej balkonowej i uznał za zasadne żądanie pozwu w formie sprecyzowanej.

Z tego względu orzekł jak w pkt 1. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., na które składają się: opłata od pozwu 220,00 zł, koszt opinii biegłego w kwocie 982,11 zł oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych w kwocie 600,00 zł wraz z opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł – pkt 2. wyroku.

Podstawę rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3. wyroku stanowi przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 roku Nr 90 poz. 594).

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości strona pozwana.

Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca:

1. Naruszenie prawa materialnego:

a. art. 9 ust. 1 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego poprzez uznanie, że doszło do właściwego i terminowego zawiadomienia pozwanego o wadach sprzedanych okien, podczas gdy powód nie przedstawił żadnego dowodu zawiadomienia pozwanego o stwierdzeniu niezgodności towaru z umową z zachowaniem ustawowego terminu dwóch miesięcy od stwierdzenia wady w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dowodów potwierdzających zgłoszenie niezgodności towaru z umową przez powoda w tym terminie,

b. art. 10 ust. 3 u.s.k. poprzez uznanie, iż w sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczeń podczas gdy z przedstawionych przez powoda dowodów nie wynika, iż złożył on zawiadomienie o występowaniu wad sprzedanych okien wobec czego nie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczeń.

2. Naruszenie przepisów prawa procesowego:

a. przepisu art. 230 k.p.c. poprzez uznanie za przyznane przez pozwaną okoliczności udzielenia 5 letniej gwarancji przy zakupie okien, podczas gdy pozwany zaprzeczył w odpowiedzi na pozew oraz w piśmie procesowym z dnia 6 grudnia 2014 r. jakoby udzielił powodowi 5 letniej gwarancji.

b. przepisu art. 233 k.p.c. poprzez jednostronne rozważenie materiału dowodowego i oparcie wszystkich ustaleń faktycznych w sprawie, w tym kluczowych kwestii dotyczących terminów składania zgłoszeń reklamacyjnych na zeznaniach jednego świadka którym była żona powoda Fani Juszczynska, której zeznania są niewiarygodne ponieważ jest osobą będącą w równym stopniu co i powód zainteresowaną i zaangażowaną w pozytywne rozstrzygnięcie sporu, jak też poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego przez Sąd polegającą na uznaniu za wiarygodne wszystkich twierdzeń powoda oraz argumentacji prawnej pełnomocnika powoda podczas gdy w toku postępowania nie przedstawił on żadnych twierdzeń co do twierdzeń zgłaszania reklamacji i tym samym nie wykazał przysługujących mu uprawnień na jakie powoływał się w pozwie oraz w toku postępowania.

c. przepisu art. 278 k.p.c. związku art. 233 k.p.c. poprzez oparcie materiału dowodowego o opinie biegłego, która została opracowana lakonicznie bez wskazania podstaw norm technicznych i prawnych na kanwie których biegły stwierdził nieprawidłowości w zamontowanych oknach i drzwiach balkonowych, natomiast wnioski nie zostały w sposób wyczerpujący i przekonywający uzasadnione, a ograniczone jedynie do pobieżnych stwierdzeń o istnieniu wady fabrycznej lub nieprawidłowym montażu.

Powołując się na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę wyroku przez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania od powoda na rzecz pozwanego z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Ewentualnie o uchylenie wydanego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądów i Rejonowemu w Opocznie.

Pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona albowiem podniesione w niej zarzuty: uchybień procesowych, tj. naruszenia przepisów art. 233, art. 230 i 278 k.p.c. oraz obrazy prawa materialnego, tj. art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, są chybione.

Ocenę zarzutów apelacji rozpocząć należy od stwierdzenia, że lektura materiału aktowego wskazuje, iż Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę w sposób wnikliwy, poddając zgromadzony materiał dowodowy wszechstronnej, zgodnej z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania ocenie, odpowiadającej wymogom, jakie stawiają jej przepisy art. 233 i 328 § 2 k.p.c. W żadnym też wypadku oceny tej nie można uznać za dowolną i wykraczającą poza granice swobodnej oceny dowodów.

Zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, iż złożenie reklamacji pozwanemu przez powoda nie wymagało formy pisemnej i każde zgłoszenie reklamacji w terminie ustawowym przerywa bieg terminu przedawnienia do dochodzenia roszczeń przewidzianych przepisami cytowanej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Fakt natomiast zgłoszenia reklamacji stronie pozwanej po raz pierwszy w połowie stycznia 2010 r. (a więc przy zachowaniu dwumiesięcznego terminu od stwierdzenia niezgodności towaru z umową, co nastąpiło przed świętami (...)2009 r.) w firmie pozwanej w jednym pisemnym egzemplarzu, a następnie – wobec nie usunięcia wad przez pozwanego – zgłaszania reklamacji ustnych od listopada 2010 r (tą potwierdza m. in. pisemna odpowiedź strony pozwanej ze stycznia 2011 r), ponawianych co 2-3 miesiące, znajduje oparcie w zeznaniach powoda i zgodnych z nimi zeznaniach świadka A. J., których, przy braku kontrdowodów, nie dyskwalifikuje wyłącznie okoliczność, iż świadek jest żoną powoda.

Powyższa, prawidłowa ocena dowodów, doprowadziła zatem Sąd Rejonowy do trafnych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

Ustalenia te wskazują z kolei, iż roszczenie powoda – wbrew odmiennym twierdzeniom apelacji – nie uległo przedawnieniu w świetle przywołanych przez apelującego przepisów art. 9 i art. 10 cyt. ustawy.

Niezależnie od odpowiedzialności pozwanego na podstawie przepisów cyt. ustawy z dnia 27.07.2002 r, wskazać należy za Sądem Rejonowym, że odpowiedzialność strony pozwanej wobec powoda wynika także z przepisu art. 471 k.c., w sytuacji, gdy z opinii biegłego sądowego, którą Sąd I instancji słusznie zaakceptował i uznał za wiarygodną wobec niestwierdzenia uchybień przy jej wydaniu i braku wobec niej zastrzeżeń stron, jednoznacznie wynika, że łącząca strony umowa z dnia 13 lipca 2009 r. nie została wykonana przez pozwanego należycie w zakresie montażu drzwi balkonowych wymienionych w zaskarżonym wyroku. W świetle tejże nie budzącej wątpliwości Sądu opinii, fakt nienależytego wykonania przedmiotowego zobowiązania przez stronę pozwaną oraz wysokość poniesionej przez powoda szkody uznać należy za udowodnione.

Zauważyć również trzeba, że Sąd I instancji oceniając materiał dowodowy odniósł się do wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie, w tym do wskazanej w apelacji opinii biegłego.

Wbrew zarzutom apelacji, obszerna i bardzo wnikliwa opinia biegłego sądowego L. J., którą strona pozwana kwestionuje dopiero w apelacji, prezentując jedynie odmienne od biegłego stanowisko bez zgłaszania w tym zakresie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego czy też innych dowodów, uwzględnia szczegółowo wymienione w niej usterki i błędy w montażu spornej stolarki drzwiowej.

Należy też zauważyć, że pozwany nie zakwestionował skutecznie tejże opinii przed Sądem I instancji oraz nie złożył zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c.

Podjęta zatem dopiero przed Sądem II instancji próba podważenia tejże opinii musi być uznana za spóźnioną w świetle przepisu art. 381 k.p.c.

Na marginesie już, poza zarzutami wskazanymi w apelacji, zgodzić należy się ze stanowiskiem powoda, że w sprawie mógłby też mieć zastosowanie reżim odpowiedzialności pozwanego z tytułu udzielonej gwarancji. W sytuacji bowiem, gdy powód twierdzi, że sprzedaż i montaż spornych drzwi balkonowych objęte były gwarancją 5-letnią podczas, gdy pozwany twierdzi, że udzielono gwarancji 1-roczonej, przy czym pozwany nie wydał powodowi dokumentu gwarancyjnego z niezbędnymi danymi, do czego był zobowiązany przepisami art. 13 cyt. ustawy z dnia 27.07.2002 r., należy dać wiarę konsumentowi, że termin do dochodzenia roszczeń z tytułu gwarancji określony został na 5 lat.

Prawidłowa zatem ocena dowodów doprowadziła Sąd I instancji do poczynienia trafnych ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, które to ustalenia – co już wcześniej wskazano - Sąd Okręgowy w całości podziela.

W świetle powyższego, uznać należy, iż sprawa została dostatecznie wyjaśniona przeprowadzonymi przed sądem I instancji dowodami – w tym opinią biegłego sądowego, którą Sąd ten słusznie uznał za przekonującą i zasługującą na wiarę - co uzasadniało wydanie zaskarżonego rozstrzygnięcia, które to – wbrew zarzutom apelacji – odpowiada powołanemu w jego uzasadnieniu prawu materialnemu, w tym, przywołanym w apelacji przepisom art. 9 10 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...).

W tych wszystkich okolicznościach uznać należy, że apelacja zmierza jedynie do nieskutecznej polemiki z prawidłową opinią biegłego sądowego L. J. oraz opartym na całokształcie materiału dowodowego, w tym przede wszystkim na tejże opinii biegłego oraz zeznaniach powoda i świadka, słusznym stanowiskiem Sądu I instancji.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako nieuzasadnioną.

O kosztach postępowania apelacyjnego między stronami orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

GŚ/AOw

Na oryginale właściwe podpisy